

La cultura ha vençut el temple de les inhumanes passions dels homes. Oh! En Margarit quina poesia més maca en farà pel volum de l'any que ve de can Cucurella!

On hi havia la Presó del Partit, va a instal·lar-s'hi el Museu de Granollers, la Carretera i el Mercat. Ja hi fan obres; que hom diu que seran les primeres que s'exposaran en el dit Museu de Granollers, etc., etc.

Sortosament el govern Lerroux ha naufragat tot just s'havia fet a la mar. Això, encara que no ho sembli, té una importància capital pel museu que comença a treure el cap. Figureu-vos quin efecte més deplorable haurien fet els quadros sense març! Perquè, com tots sabeu, una de les primeres mides d'En Lerroux havia estat treure tots els Marcs de les presons.

Ja et dic jo que ens en hem salvat d'unai bona!

Podem avançar als nostres amics que l'orquestra Pla-Pey aviat augmentarà en un el nombrós instrumental del seu conjunt. Rumors insistents asseguren que es tracta d'un orgue i que aquest serà «La Gralla», que cada dia te més bon so. Hom diu que en Mador està a punt de vendre totes les accions al senyor Pla-Pey, que passarà a ésser director de l'esmentat orgue de l'esmentada orquestra-orquestrina, cobla i melòdics boy's, S. A. en C.

Al Centre Radical, amb la caiguda de Don Lacandru, s'han comprat un allarga-vistes perquè no hi veuen de cap ull. Els més empipats, sense que això vulgui dir que fumen en pipa, estan a punt de llançar-ho tot per terra...

Per «Terra Vallesana», s'enten.

S'assegura que fou gràcies a un faïsta que la discussió i aprovació dels estatuts de la Cooperativa o Comparativa Elèctrica es portaran d'una manera més democràtica i més de cara al pobbbble que no pas fins ara. Hi ha qui no ho creu possible. Nosaltres, però, hi estem d'acord, perquè sabem que la FAI ja fa temps que va darrera d'una nova llum.

Escena: Secretaria del Granollers S. C.

Intèrprets: Dos individus de junta i el senyor director de «Terra Vallesana» Oriental.

TRIALEG

- Venia a cercar el passi pel futbol.
 - Molt bé. Com vol que li fem: a nom de «Terra Vallesana» o bé d'«El Matí»?
 - Facin-lo a nom d'«El Matí».
 - No pot ésser.
 - Com, que no pot ésser? Aquí té el carnet.
 - Doncs no li fem, pel Matí.
 - Si volen, facin-lo per a la tarda; m'és igual.
 - Li farem a la nit, però a nom de «Terra Vallesana».
- El corresponsal d'«El Matí» és aquell xicot tan simpàtic que treballa a l'Arnús.

El Director de Terra agafa el passi, i, desesperat, fa mutis pel foro.

Comprenem el seu turment. Té tan pocs dies de vida la seva estimada Terra!...

En Franch i l'Otzet ja estan tips de fer el «primo», com diuen els castellans que no saben el portuguès, i han aixecat bandera de rebel·lió. Diuen que gràcies a ells, En Roig i En Cunillera han pogut aguantar el negoci de sabons que regenten i que ja estan tips d'ensabonar el Granollers perquè després la Junta no els tingui ni la petita atenció de concedir-los un seient gratis en els autocars quan l'equip va a fora.

Un tranquil deia l'altre dia: — Jo ja sé què els passa a aquest parell: que pateixen mal d'«asiento», vet-ho aquí!

Quin salonàs! Remanoi, que està bé!

Tothom, tothom queda admirat del nou Saló de Sessions de l'Ajuntament; encara que, val a dir-ho, ens costarà un ull de la cara. No ens agrada trobar pèls enlloc; però si ha de servir per a atorgar subvencions de dues centes cinquanta pessetes a l'Hospital Clínic, francament, una cosa desdium de l'altra; si bé, tractant-se del Foment de la Sardana...

Al senyor Albarranch, amb tota la colla d'Amics de les Arts (incloent-hi la senyoreta Mejan) els han portat a la presó.

Aquesta és la nota que de boca en boca ha portat més enrenou aquesta setmana i que no ens va deixar tranquils fins que, enterats del tot, resultà que el que s'havia tancat allí no era el senyor Albarranch i els seus amics, sino el Museu de la ciutat de Granollers i del Vallès Oriental. Respirem!

Amb motiu de l'aplicació de la *Ley de vagos y maleantes*, són moltes i molt conegudes les persones d'aquesta ciutat que se n'han absentat d'una manera definitiva per a burlar les autoritats policiaques.

Si no fos que ara precisament és el temps dels bolets i les castanyes, donariem a conèixer una llista completa dels ressagats que la Providència manté encara entre nosaltres. Però, ja els ho hem dit: és mal temps, ara com ara.

Persona que ens mereix absoluta confiança, ens ha comunicat que el senyor Alcalde té una gran sorpresa per a donar-la molt aviat al nostre poble, i que farà riure de debò.

Ja suposem que no serà la seva dimissió; perquè, d'ésser així...

L'altre dia vàrem anar a la Biblioteca i ens va fer estrany veure-la tan plena com era de joves disposats a fer «cultura».

Més tard, però, ens solventaren el dubte: Una biblioteca cària rossa, que fa poc ha fet la seva arribada, ha estat la causant del miracle.

De resultes d'això, hem sabut que el Patronat de l'Orquestra de Concerts vol posar bibliotecàries rosses, a veure si augmenta l'assistència als festivals... els anys que en facin.

No es cap mala pensada.

Els del Grup Escaquista estan enfadats perquè els seus campionats no interessin el poble, que els deixa passar per alt com aquell qui res.

Al nostre entendre, la única solució és que es comprin una pilota de goma i vagin a jugar a futbol al parc de l'Estació. A vegades hom no sap pas ben bé com li ha de venir la fama.